

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że zaskarżona decyzja zawiera istotne sprzeczności w uzasadnieniu, co stanowi naruszenie obowiązku uzasadnienia określonego w art. 296 TFUE.
2. Zarzut drugi, dotyczący błędnych ustaleń faktycznych oraz naruszenia prawa w odniesieniu do wniosku Komisji, że dane środki stanowią istniejącą pomoc.
 - Skarżąca twierdzi w tym względzie, że decyzja Komisji opiera się na niedokładnych i niepełnych okolicznościach faktycznych oraz na błędnej kwalifikacji prawnej tych okoliczności, co stanowi naruszenie art. 107 i 108 TFUE.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że opisane w dwóch pierwszych zarzutach błędne ustalenia faktyczne oraz naruszenia prawa ujawniają wystarczające trudności w ocenie niniejszej sprawy przez Komisję oraz niewystarczające zbadanie istotnych okoliczności faktycznych przed wydaniem decyzji, aby uzasadnić formalną procedurę dochodzenia. Trudności te potęgują inne, proceduralne trudności przedstawione w niniejszym trzecim zarzucie. W obliczu tych trudności Komisja była zobowiązana do wszczęcia formalnej procedury dochodzenia, a odmawiając jej wszczęcia naruszyła uprawnienia procesowe skarżącej wynikające z art. 108 ust. 2 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 27 czerwca 2020 r. – Global Translation Solutions / Parlament

(Sprawa T-404/20)

(2020/C 297/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Global Translation Solutions Ltd. (Valletta, Malta) (przedstawiciele: adwokat C. Mifsud-Bonnici)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 17 kwietnia 2019 r. (i) o udzieleniu zamówienia na część 22 EN>MT w ramach postępowania o udzielenie zamówienia TRAD 19 zwycięskiemu oferentowi oraz (ii) o odrzuceniu oferty złożonej przez stronę skarżącą w odniesieniu do części 22; a także wszystkich związanych z nimi decyzji strony pozwanej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzje strony pozwanej z dnia 17 kwietnia 2019 r. (i) o udzieleniu zamówienia na część 22 EN>MT w ramach postępowania o udzielenie zamówienia TRAD 19 zwycięskiemu oferentowi oraz (ii) o odrzuceniu oferty złożonej przez stronę skarżącą w odniesieniu do części 22 są niezgodne z prawem ze względu na fakt, iż opierają się na poważnym i oczywistym błędzie w ocenie w zakresie sformułowania standardowego arkusza ocen do celów oceny testu rewizji.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzje strony pozwanej z dnia 17 kwietnia 2019 r. (i) o udzieleniu zamówienia na część 22 EN>MT w ramach postępowania o udzielenie zamówienia TRAD 19 zwycięskiemu oferentowi oraz (ii) o odrzuceniu oferty złożonej przez stronę skarżącą w odniesieniu do części 22 są niezgodne z prawem ze względu na fakt, iż sposób, w jaki został sformułowany standardowy arkusz ocen stanowi naruszenie prawa, w tym między innymi art. 160 ust. 1 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾, oraz jest sprzeczny z ogólnymi zasadami prawa Unii, w tym w szczególności z zasadami obowiązującymi w dziedzinie zamówień publicznych, równego traktowania i proporcjonalności.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że decyzje strony pozwanej z dnia 17 kwietnia 2019 r. (i) o udzieleniu zamówienia na część 22 EN>MT w ramach postępowania o udzielenie zamówienia TRAD 19 zwycięskiemu oferentowi oraz (ii) o odrzuceniu oferty złożonej przez stronę skarżącą w odniesieniu do części 22 są niezgodne z prawem ze względu na fakt, iż strona pozwana nie uzasadniła swej decyzji o odrzuceniu oferty strony skarżącej, jak wymaga tego prawo Unii i orzecznictwo TSUE.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że decyzje strony pozwanej z dnia 17 kwietnia 2019 r. (i) o udzieleniu zamówienia na część 22 EN>MT w ramach postępowania o udzielenie zamówienia TRAD 19 zwycięskiemu oferentowi oraz (ii) o odrzuceniu oferty złożonej przez stronę skarżącą w odniesieniu do części 22 są niezgodne z prawem ze względu na fakt, iż zachowanie strony pozwanej w ramach korespondencji prowadzonej ze stroną skarżącą po dniu 17 kwietnia 2020 r., w szczególności dotyczącej wyjaśnień na temat standardowego arkusza ocen oraz „wcześniej określonych błędów” było sprzeczne z ogólnymi zasadami należytej staranności, dobrej administracji oraz z zasadami obowiązującymi w dziedzinie zamówień publicznych.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (DzU. 2018 L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2020 r. – KT / EBI

(Sprawa T-415/20)

(2020/C 297/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: KT (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną, wraz z podniesionym w niej zarzutem niezgodności z prawem;
- w konsekwencji:
 - stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 24 marca 2020 r., mocą której zastosowano wobec niej tytułem kary dyscyplinarnej zwolnienie dyscyplinarne z poważnej przyczyny, bez zachowania okresu wypowiedzenia, z odprawą;
 - obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa do obrony, w szczególności art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi, dotyczący braku właściwości autora aktu.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia rozsądnego terminu, w szczególności naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady bezstronności. Po pierwsze skarżąca podnosi zarzut niezgodności z prawem w zakresie, w jakim art. 40 regulaminu pracowniczego Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) narusza zasadę bezstronności w odniesieniu do bezstronności obiektywnej. Po drugie uważa ona, że procedura wdrożona przez EBI naruszyła zasadę bezstronności w odniesieniu do bezstronności subiektywnej.